

HULDRAN

Långt in i Helsinglands skogar en huldra bor
och min kärlek till henne är så stark och stor.
Jag väntat på en kvinna i ensamma år
när en huldra så vacker där i dörren står.

Refr: *Jag är glad att min huldra jag fann,
hon hade allt, hon var ung och grann,
och där i skogen vi fann varann
och hela mitt hjärta hon vann.*

Hennes hår som ett vattenfall på ryggen rann.
Hon var som en saga, en dröm för varje man.
Hon var det ljuvaste väsen man kunde se.
Hon gjorde mej så glad och hon fick mej att le.

Hon var skogens bästa och vackraste blomma
och jag hoppades att hon till mej ville komma.
För henne vill jag ha på resan genom livet,
men man säger: - Ta inte något för givet!

Så plötsligt var hon borta, men hon kom igen,
och hon lockade mej allt längre i skogen in,
men därinne fanns det mycket törnen och snår
så istället för kärlek jag fick mina sår.

Refr: *Jag var glad att min huldra jag fann,
hon hade allt, hon var ung och grann,
men efter en tid hon fann en ann,
och huldran, ja, hon bara försvann.*